

Carrer de Corró

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Corró, s/n
Emplaçament Sector nord del nucli urbà de Granollers
Alçada: 147

Coordenades:

Latitud: 41.610727510179
Longitud: 2.2882794265718
UTM Est (X): 440699
UTM Nord (Y): 4606802

Classificació

Número de fitxa 08096 - 199
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Renaixement Contemporani Modernisme Popular
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. CU-2. Protecció de tipus IV: Conjunts urbans.
Data aprovació: dc., 15/10/2003 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Propietaris diversos

Fitxes associades:

[Casa del carrer de Corró 64](#)

[Conjunt de tres cases / Can Canudes](#)

[Casa del carrer Corró, 107](#)

[Casa del carrer de Corró 13-15](#)

[Casa del carrer de Corró 32](#)
[Casa del carrer de Corró 52](#)
[Casa de carrer de Corró, 49](#)
[Casa del carrer de Corró 19](#)
[Casa del carrer de Corró, 23-25](#)
[Can Medalla](#)
[Casa Joan Sampere / Can Sampere](#)
[Convent de Sant Francesc / Casa de Cultura Sant Francesc](#)
[Capella dels Sants Metges](#)
[Hostal del Lledoner de Baix](#)
[Sala Francesc Tarafa / Antic Hospital](#)
[Casa del carrer de Corró, 31](#)
[Barri del Lledoner](#)
[Carrer de Santa Elisabet](#)

Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo

Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00

Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana

Data de la darrera revisió: dl., 08/01/2024 - 15:53

Descripció

Carrer llarg i estret sorgit de l'antic camí Ral que anava de Barcelona a Vic, en un principi com un raval fora muralles al nord de la vila de Granollers. El primer tram de sortida del nucli antic es coneix com carrer de Santa Elisabet, i seguint en direcció nord el carrer de Corró fa el seu trajecte en paral·lel al riu fins arribar a la riera que porta el mateix nom. Avui aquest vial continua sent un dels principals eixos al nord de l'eixample, per bé que amb poca circulació de trànsit rodat, que s'ha desplaçat a les avingudes més amples que recorren a prop seu. Les edificacions del carrer són diverses. Bona part han estat reformades o substituïdes en els últims anys, però encara es conserven un bon grapat de cases unifamiliars de tipus popular, d'influència modernista o d'altres tipologies del segle XIX o més antigues. De tot el conjunt destaquem els següents edificis:

Números SENARS: 1-3 (can Medalla, ca n'Estaper, can Jepic, ca la Paula de les Mitges, 1565), 7 (modernista, ca l'Herredor, era ferrer), 13 - 15 (finestra de pedra i balcó, cal Cabré, can Cuquet), 15, 17 (modernista), 19 (can Burres), 21 (finestra de pedra, porta i escut), 23-25 (finestra i escut, 1565, refeta el 1941), 31 (finestra de pedra), 33 (balcó), 43 (tipologia tradicional urbana), 45 (antic Hospital), 63 (1794, porta de pedra i quatre finestres i respirall), 67 (casa de Nicolau Solà, can Canudes), 69-71 (Arisu, 1566, tres portes i tres finestres són de pedra, cal Pinyoner), 73 (edifici de tipologia tradicional popular), 77 (edifici de tipologia tradicional urbana), 81 (tipologia tradicional popular), 83 (reixa), 89 (edifici de tipologia tradicional popular, cal Teixidor, exercien aquest ofici en aquesta casa a principis del segle XIX; a l'entrada de la casa hi ha un teler de fer llençols i draps), 91 (edifici de tipologia tradicional urbana, can Balb; aquí hi vivien els Daví, que segons García-Pey tenien premsa de vi i oli a l'entrada de casa), 97, 101, 103, 107 (portalada de pedra i finestra), 115 (edifici de tipologia tradicional, ca l'Hortalà, Josep Prat), 119, 121, 123, (edifici de tipologia tradicional popular), 131 (edifici de tipologia tradicional popular, ca la Gravadeta, Francesca Mauri Ribalaigua), 133 (edifici de tipologia tradicional urbana), 139 (edifici de tipologia tradicional de planta baixa), 143 (edifici de tipologia tradicional de planta baixa més dos pisos), 145, 157 (taller, 1940), 201, 205-207-209, 211, 217, 219, 221 (1924), 235, 241, 243, 245, 249, 251, 253, 263, 267-269-271-273, 275 (Hostal del Lledoner), 285, 315, 319 (casal d'Espina, rellotge de sol, placa de

ceràmica amb la indicació "caserio de Espina"), 321 (casa Joan Sampere).

Números PARELLS: 2 (convent de Sant Francesc), 32 (modernista, can Guineu), 36 (fassina), 50-52 (portal de pedra, can Revento), 52 (finestra de pedra), 62-64 (portalada de pedra i finestra, casa de Joan i Jaume Parera, 1565), 66 (edifici de tipologia tradicional), 78 (edifici de tipologia tradicional urbana), 80-82 (edifici de tipologia tradicional urbana), 86 (edifici de tipologia tradicional, can Guerra), 94 (cal Pellaire, Ramon Pagès era pellaire), 108 (modernista), 110 (modernista), 112 (edifici de tipologia tradicional), 114 (capella dels Sants Metges), 124 (edifici de tipologia tradicional de planta baixa), 132 (edifici de tipologia tradicional de planta baixa més pis), 138 (edifici de tipologia tradicional de planta baixa més pis), 144-146-148, 150, 154 (finals segle XIX), 194 (església), 198 (1911, D.G.), 202, 204, 208-210 (numeració antiga), 218, 232, 248, 252-254-256 (cal Sabato), 258-260-262-264-266, 276, 292-296 (rellotge de sol i coberts), 300, 302-304-306-308, 314, 318, 322.

Observacions:

L'autor Amador Garrell fa un detallat record de com era aquest carrer a començaments del segle XX. Diu: "D'entre les petites edificacions, moltes d'elles dels segle XV, destaca el vell hospital de Sant Domènec, on ara hi ha la Biblioteca Popular. Llavors un envà partia l'esvelta nau de l'edifici i a un costat hi havia la costura de noies de Donya Eufràsia i a l'altre l'estudi de nois del senyor Alsina, a qui succeí el senyor Grané. En aquest estudi s'entrava pel carrer de la Riera i mai la gent hauria cregut que la costura i l'estudi fossin un mateix edifici, que va ser "descobert" pels granollerins, en ésser restaurat per l'arquitecte Manuel Raspall. Una part encara del mateix hospital -aquell on ara hi ha l'Institut i l'Escola del Treball-, l'ocupava la costura de pàrvuls de donya Elivira, en la qual hi havia una escalinata que semblava un altar d'àngels. Més amunt, la capella dels Sants Metges era bastida al mig del carrer, de cara avall, tal com es veia fins l'any 1936; i encara més enllà, la fàbrica de la Font -de la Font de l'Escot" (GARRELL, 1960).

El mateix Garrell afegeix, referint-se a aquest carrer i al de Barcelona, "els veïns havien d'estar sempre a l'aguait, els dies de pluges fortes, per a defensar-se de la grossa rierada que baixava d'un torrent que venia del Ramassà i que fins a la meitat del segle XX no va ser aconduït a la riera. Aquells dos carrers es convertien en dues torrenteres i la Plaça en un llac intransitable" (GARRELL, 1960).

Per aquest carrer corria la mina d'en Sans. Nascuda la captació en tocar la riera del Congost, part de dalt del Pont de Ferro del ferrocarril del Nord, però dintre el municipi de les Franqueses, anava a parar a l'antic camí Ral i al carrer de Corró, i sempre per mina subterrània, penetrava a l'interior de la Vila per a servir aigua potable als qui havien adquirit en propietat alguna ploma d'aigua (LLOBET, 1986).

Història

L'eix format pels carrers de Santa Elisabet i de Corró es corresponen amb el traçat del camí Ral de Barcelona a Vic en el seu traçat al nord de la vila, i aquest camí té com a precedent una via romana. En un estudi de topografia històrica de Granollers (PANCORBO et alii, 2006: 88) es planteja la hipòtesi que, almenys en època romana, aquesta via tenia un traçat lleugerament diferent, i que el tram septentrional corresponia no tant al carrer de Corró com al carrer Catalunya, on s'han localitzat la majoria de les traces de la necròpolis d'època romana. Segons aquesta hipòtesi, a partir de mitjan del segle XI s'hauria creat una zona de creixement urbà en direcció nord i hauria estat aleshores quan s'hauria produït un desplaçament del tram septentrional del camí ral, conformant-se el carrer del Corró. A començament del segle XIV aquest nou traçat ja estava consolidat, ja que s'hi va emplaçar l'Hospital, fora muralles tal com era habitual.

La primera referència documental del carrer de Corró és de 1439. El portal de Corró estava situat al punt de transició entre els carrers de Santa Elisabet i de Corró. L'any 1556 el Consell de la ciutat va autoritzar la construcció de la capella de Sant Antoni, i una mica més tard (1562) l'antic portal de Corró es va enderrocar per construir-ne un altre de més ample.

Al llarg del segle XVI el carrer de Corró va constituir un dels principals pols de desenvolupament de Granollers, igual que ho va ser (al sector de migdia) el carrer Barcelona. Així van sorgir els dos principals ravals, formats a redós del camí Ral. Possiblement el raval del carrer de Corró es va desenvolupar una mica més tard. Tot i això, al primer terç del segle XIV ja s'havia desenvolupat la urbanització del primer tram del carrer en estreta vinculació amb la construcció de l'Hospital dels pobres de Granollers, que va anar acompanyat d'un seguit d'operacions de promoció pública. Al llarg dels segles XVI i XVII es va continuar la urbanització de la zona al nord de l'hospital, en aquest cas amb protagonisme de la promoció privada (PANCORBO, 2006: 88).

A llarg del segle XIX i, sobretot, a partir del tombant de segle XX moltes edificacions tradicionals, també les que formaven part del nucli antic, van ser objecte d'un procés de reforma o substitució.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

DANTÍ I RIU, Jaume (1986) "Factors socio-econòmics dels segles XVI i XVII", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, pp. 47-58 Granollers: Servei Municipal de Cultura.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960). *Granollers, vila oberta*, Granollers, Gràfiques Garrell.

HOMS I COROMINAS, Josep (1995). *Granollers. Retalls d'Història Urbana*. Granollers: Tarafa, Editora de Publicaciones, S.L. Revista del Vallès.

LLOBET I REVERTER, Salvador (1986). "La formació del relleu i la funció de les aigües a Granollers", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, 1. Aproximació al medi natural i a la història de Granollers. Ajuntament de Granollers, pp. 15-19.

PANCORBO, Ainhoa; VILA, Josep M i altres (direcció de Raquel LACUESTA i Albert LÓPEZ (2006). *Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i hipòtesi de configuració*. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona; Ajuntament de Granollers (treball inèdit), p. 87-95.

VILA, Pau (1930). "Assaig de Geografia Comarcal: El Vallès", a *Comarca del Vallès*, Granollers: Biblioteca d'Estudis Comarcals.

Enllaços d'interès:

[Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i...](#)

